

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
6.Bhar.277/2013/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2014. április 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **vádlott**ellen indított büntető ügyben a vádlott és a védő által a Székesfehérvári Törvényszék Bf.113/2012/20. számú ítélete ellen benyújtott másodfellebbezést elutasítja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 20.000 (húszezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A Székesfehérvári Városi Bíróság a 2012. január 06. napján kihirdetett 7.B.278/2011/45. számú ítéletével **vádlott**at 3 rb., ebből két esetben bűnsegédként elkövetett, a Btk. 316. § (1)-(2) bekezdésébe ütköző bűnsegédként elkövetett lopás vétsége, a Btk. 313/C. § (1)-(2) bekezdésébe ütköző készpénzt-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének kísérlete, a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette, 9 rb. a Btk. 277. § (1) bekezdésébe ütköző bűnsegédként elkövetett közokirattal visszaélés vétsége, és 2 rb. a Btk. 313/C. § (7) bekezdés a./ pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett készpénzt-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége miatt - halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt - 1 év és 6 hónap börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, melyeket részben lefoglalásuk megszüntetése mellett kiadni, részben pedig megsemmisíteni rendelt. Az eljárás során lefoglalt kábítószer elkobozásáról rendelkezett. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült 1.153.361 forint bűnügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 47.625 forint bűnügyi költség tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli. A vádlottat kötelezte továbbá, hogy a magánfélnek kártérítés címén 30.000 forintot, valamint ezen összeg után 2010. június 22-e óta járó késedelmi kamatot fizessen meg, és kötelezte 700 forint eljárási illeték megfizetésére.

Az elsőfokú eljárásban eljáró ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője részfelmentés, illetve a kiszabott büntetés enyhítése érdekében fellebbezett.

A Székesfehérvári Törvényszék a 2013. április 11. napján kihirdetett Bf.113/2012/20. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. A vádlott bűnösségét a 11. pontban leírt cselekménye alapján, további 5 rb. a Btk. 277. § (1) bekezdésébe ütköző közokirattal visszaélés vétségében is megállapította. A vádlott büntetését különös visszaesővel szemben tekintette kiszabottnak, és megváltoztatva az elsőfokú ítélet bűnjelek lefoglalásáról szóló rendelkezését, a Budaörsi Rendőrkapitányságon 1310/507520/2009.id. szám alatt lefoglalt dolgokat a vádlottnak kiadni rendelte. Megállapította, hogy a vádlott 1.164.836 forint bűnügyi költséget köteles megfizetni, a további 47.625 forint bűnügyi költségről való rendelkezést pedig mellőzte. A vádlottat kártérítés címén 38.000 forint és ezen összeg után járó késedelmi kamat megfizetésére kötelezte a magánfél részére, továbbá 1.000 forint eljárási illeték állam részére történő megfizetésére. Kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült 130.087 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú eljárásban eljáró ügyész a vádlott javára 2 rb. lopás vétsége miatt emelt vád alól történő felmentés érdekében fellebbezett. A Fejér Megyei Főügyészség az ügyészi fellebbezést joghatályosan visszavonta.

A vádlott és védője irány nélkül jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.600/2013/1. számú átiratában a másodfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezést alaptalannak tartva indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a másodfokú ítéletet hagyja helyben. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság törvényesen egészítette ki és pontosította az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást, és az így megállapított tényállásból megalapozottan vont le következtetést a vádlott bűnösségére az okirattal visszaélés vétsége tekintetében is. A kiszabott büntetéssel kapcsolatban kifejtette, hogy az törvényes, annak enyhítése nem indokolt.

A bejelentett fellebbezést a harmadfokú bíróság az alábbiak szerint a törvényben kizártnak találta.

Az eljárás adatai alapján megállapítható, hogy a Székesfehérvári Törvényszék az elsőfokú bíróság 11. tényállási pontját a vádhoz kötöttség elvének sérelme nélkül egészítette ki. Az ügyészi vád is tartalmazta, hogy **vádlott** 2010. június 22-én a ... úton található ... áruház parkolójában sértettségű székesfehérvári lakos figyelmetlenségét kihasználva személygépkocsijából a jobb hátsó ülésről a sértett kézi táskáját a nevére kiállított okiratokkal együtt elvette az abban tartott további értéktárgyaival együtt. A másodfokú bíróság a tényállási pontban írtakat pontosította - mely nem jelentett a vádon történő túlterjeszkedést - és ítéletében rögzítette, hogy a vádlott lopási cselekményével egy időben a sértett nevére kiállított 5 darab közokiratot is magához vett, amelyek a sértetthez nem kerültek visszajuttatásra. A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát a vádlott 2010. június 22-én elkövetett lopási cselekményekor, azzal halmazatban megvalósított további 5 rb. a Btk. 277. § (1) bekezdésébe ütköző közokirattal visszaélés vétségét is, mivel e közokiratokat a

tartós birtoklás szándékával szerezte meg. A fentiekből következően a vádlott terhére megállapított bűncselekmények egymással alaki halmazatot alkotnak.

A bírói gyakorlat következetes abban a tekintetben, hogy ha a bíróság a törvényes vád alapján eljárva megállapítja, hogy a vád tárgyává tett cselekményt a terhelt elkövette, annak eldöntése, hogy a tényállás szerinti egyetlen cselekmény több törvényi tényállást kimerített-e és így a terhelt terhére megállapítható-e az alaki halmazat, valójában nem a bűnösségről, hanem a jogi minősítésről szóló állásfoglalást jelent (3/2007. Büntető Jogegységi Határozat)

Az előzőekből adódóan a másodfokon eljáró bíróságnak nem további bűnösség tekintetében foglalt állást, hanem az alaki halmazatban álló bűncselekmények kapcsán állapította meg, hogy a vádlott egyetlen cselekménye további, a megszerzett közokiratok számához igazodóan 5 rb. közokirattal visszaélés vétségének megállapítására is alkalmas. Lényegében a másodfokú bíróság a cselekmény minősítésével és nem a vádlott bűnösségével kapcsolatban foglalt állást.

Az előzőekből adódóan megállapítható, hogy a másodfokú bíróság ítélet szerkesztési hibát követett el, amikor nem a vádlott terhére megállapított cselekmény minősítését változtatta meg, hanem az alaki halmazatban álló bűncselekményekkel kapcsolatban további bűnösséget megállapító rendelkezést hozott. Mivel a másodfokú bíróság tartalmilag nem bűnösséget megállapító, hanem a terhelt terhére megállapított bűncselekményt eltérően minősítő rendelkezést hozott annak ellenére, hogy az érdemi, még sem olyan változtatás, amely a Be. 386. § (1) bekezdése alapján megnyitná a harmadfokú eljárás lehetőségét. Erre figyelemmel tévedett a bíróságnak, amikor fellebbezési lehetőséget biztosított az ügyésznek, valamint a vádlottnak és védőjének a másodfokú határozat ellen. A Kúria a BH.2014/44. számon közzétett, BH.I.1219/2013. számú eseti döntésében úgy foglalt állást, hogy amennyiben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatva azért mond ki további bűnösséget, mert tévesen az elsőfokú bíróság által minősített egyik bűncselekménnyel anyagi halmazatban megvalósítottak tart - alaki halmazatként megvalósult bűncselekmény helyett - egy vád tárgyává tett olyan magatartást, amelyet már az elsőfokú bíróság elbírált, ez a másodfellebbezés lehetőségét nem nyitja meg. A másodfellebbezés lehetőségét az nyitja meg, ha a másodfokú ítélet folytán a bűnösség köre megváltozik.

Következetes az ítélkezési gyakorlat a tekintetben is, hogy a tévesen biztosított fellebbezési jog nem eredményez lehetőséget a felülbírálatra, így ekkor a fellebbezés elutasításának van helye. (BH.2011/276. számon közzétett eseti döntés)

Az előzőekben kifejtettek alapján az ügyész, a vádlott és védője által a másodfokú tárgyaláson bejelentett fellebbezéseket, mint törvényben kizártat a bíróságnak el kellett volna utasítania. Mivel ezt elmulasztotta, a törvényben kizárt fellebbezést a Fővárosi Ítéltábla a Be. 369. § (2) bekezdésére figyelemmel a Be. 390. § (2)

bekezdése alapján elutasította. A Fővárosi Ítéltábla a határozatával tehát követte a Kúria által kialakított gyakorlatot.

A Be. 339. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla végzése ellen a Be. 400.§ (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 341.§ (1) bekezdése alapján nincs helye további fellebbezésnek.

Budapest, 2014. április 18. napján

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László
bíró

A Székesfehérvári Törvényszék Bf.113/2012/20. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 6.Bhar.277/2013/7. számú végzése folytán 2014. április 18-án jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2014. április 18. napján

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke